

Universitätsbibliothek Paderborn

Praxis Episcopalis

In Qva Episcoporum Non Tantvm, Eorumqve Vicariorum munus; sed
Parochorum etiam & conscientiarum directorium concernentium casuum
ac dubiorum indies occurrentium Resolvtiones ... quàm brevissimè
continentur

Zerola, Tommaso

Coloniae Agrippinae, 1680

Miserabiles Personae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10447

mine hæresis possunt cognosci ab In-
quisitoribus tam generalibus, quam
particularibus, dummodo illorum su-
periores non prævenerint. Pius IV. 66.
que incipit, Pastoris.

Decimo secundo, an Monachorum
appellatione veniant Canonici regu-
lares in odiosis? Respondetur, quod
non, Navar. in c. nullum, 18. qu. 1. com. 3.
mon. 12. num. 40. & in cap. statuimus,
num. 1. & 2. 19. quest. 3. nec possunt
transire Canonici regulares ad Mona-
chos, cap. Mandamus, 20. q. 3. Vide Gem.
in c. ex eo, §. in Ecclesiis, ver. oppono, de e-
lect. l. 6.

Decimo tertio, an Monachi possint
vesci carnibus? Respondetur, quod
non, cap. carnem, de consec. d. 5. nisi in
mensa Episcopi, gloss. ibi in ver. serva-
to, & non solum in mensa Episcopi, sed
Principis, gloss. ibi, & Jo. de Selua tract.
de benef. 4. par. quest. 7. nu. 24. Principes
intellige Cardinales, vel non recog-
noscentes superiorem, ex communi u-
su loquendi.

Decimo quinto, an superior possit
capere regularem, ubicumque fugien-
tem? Respondetur, quod sic, Navar. loc.
cit. num. 50. not. ab. 16. sicut vir uxorem,
dominus servum, & ancillam, etiam
antequam moneat, & citet eum sub
pœnis, & censuris, idem loc. cit.

Decimo quinto, Regulares non pos-
sunt ex privilegiis, & præsertim ex il-
lo, quod Mare magnum appellatur, eis
concessis absolvere quenquam à casu-
bus, quos sibi reservavit Episcopus, ita
Sac. Congr. in terminis declarat. 518.
Æcus verò ex privilegiis, in quibus de-

iis fit expressa mentio, vel concessis,
vel confirmatis potest, sac. Conc. Trid.
prout dictum est in ver. absolutio, §. 1. &
in pract. mea pœnit. cap. 24. q. 9.

Decimo sexto, Monachi si habeant
aliquam Ecclesiam, in qua habent jus
patronatus, an possint illam sibi appro-
priare, vel in ea novum censum impo-
nere, vel antiquum augere? Responde-
tur, quod non, Clem. un. §. eandem, de
suppl. neg. pralat. H. st. in sum. tit. de
sup. negl. pral. §. quot modis, num. 3. juxta
finem.

Decimo septimo, Religionis ingres-
sus non liberat ab irregularitate om-
ni, sed solum ab ea, quæ provenit ex
illegimitate, immò nec propter hanc
ad probationes, dignitates, & gradus,
Navar. in c. non dicatis, num. 6. 22. qua-
stion. 1. vide Bull. Sixti V. de illegiti-
mis,

M E T U S.

Metus, quando excusat à revela-
tione excommunicationis, et-
iam ipse metuens habuerit partem il-
lius, de quo fit excommunicatio, vide
Nav. in cons. 2. de test. cogend.

MISERABLES PERSONÆ.

Miserabiles personæ cæteris aliis
creditoribus præferuntur pro
eorum creditis, usque ad summam du-
catorum quinquaginta. Pius V. Bull.
190. & possunt convenire laicos coram
Judice ecclesiastico ob negligentiam
Judicis sæcularis, c. ex tenore, de for. com.

Covar. pract. q. c. 5. n. 2. cap. significasti,
de off. ord. deleg. & ibi gl.

MISSA.

Primò, an Missa celebrata pro anima defuncti, magis profit illius animæ, si celebretur, ubi est corpus defuncti, quàm alibi?

Respondetur, quòd sic, ita Inn. in c. fraternitatem, de sepul. & audiui quendam Reverendissimum Archiepiscopum dixisse mihi, quòd ita respondit sibi Gregor. XIII. cum petisset ab eo, an potuisset transferre Missas relictas à locis, in quibus sepulti erant illi, quorum antecessores eas reliquerunt: sed ego censeo, stante magna necessitate, posse transferri, putà quia Ecclesia est diruta, vel in loco derelicto sine populo, vel periculoso. faciunt ea, quæ dicentur in verb. visitatio, dub. 9.

Secundò, an sit prohibitum Sacerdoti, novas Missas celebranti, ad Offertorium ante Altare stanti versus populum, aliquas eleemosynas, & oblationes, de quibusvis rebus fiant, à sponte dantibus accipere, an idem prohibeatur parochis, & aliis Sacerdotibus?

Respondetur ex mente sanctissimi Domini Papæ à sac. Congreg. declarat. 511. in meis, in factò Episcopi Papiensis, in hæc verba, Reverendissimus Episcopus Papiensis supplicavit humiliter Illustrissimæ, & Reverend. DD. VV. ut dignentur declarare infrascriptum dubium: Dabitur, cum in decreto Conc. Trid. sess. 22. de observandis, & evitandis in celebra-

tione Missæ, quod incipit: Quanta cura sint illa verba, quæ incipiunt, & quicquid promissis novis, usque ad illa, deinde, an per ista verba. A. prohibitum sit omnibus Sacerdotibus novas Missas celebrantibus, ad Offertorium ante Altare stantibus versus populum, aliquas eleemosynas, & oblationes, de quibusvis rebus fiant, à sponte dantibus accipere, & an idem prohibeatur parochis, & aliis Sacerdotibus? At sanctissimus Dominus noster audit à relatione Congregationis Concilij, declaravit, licet Sacerdotibus novas Missas celebrantibus, vertere se tantum in medio altaris ad populum, & accipere oblationes, non autem circumire Ecclesiam, hæc de causa B. SS. D. N. declaravit parochis permittendam esse consuetudinem, prout inolevit, ceteris autem Sacerdotibus prohibendum.

Tertiò, an sit necessarium, ut Missa celebretur præsentibus multis?

Respondetur, quòd licet Canon, hoc quoque, de consecr. dist. 1. dicat, quòd saltem duobus præsentibus, tamen ibi gl. in ver. ipse tertius, & Nav. conf. 6. de corp. vir. tenet, quòd potest Sacerdos solus celebrare, & ita credo, quòd in primitiva Ecclesia faciebant Sancti interdum in desertis, & speluncis, præsertim in persecutionibus per cryptas, ac cœmeteria, domosque privatas.

Quartò, an in Missis solemnibus potest fieri collecta pro defunctis?

Respondetur, quòd sic stante causa, nisi in solemnitatibus magnis, Nav. conf. 9. n. 10. de celebr. Miss.

Quintò, an Ordinarius possit admittere presbyterum peregrinum ad celebra-